

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2504

C 48

fyrtiosjunde årgången

24 februari 2004

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Kommissionen

2004/C 48/01	Eurons växelkurs	1
2004/C 48/02	Statligt stöd – Italien – Stöd C 78/03 (ex NN 36/98, ex N 610/97) – Artikel 6 (kooperativa cantine sociali) och artikel 4 (marknadsföring av sicilianska produkter) i den regionala lagen nr 27/1997 (Bestämmelser om påskyndande av förvaltningsinsatser för etablering av småföretag. Bestämmelser om marknadsföring av sicilianska produkter. Bestämmelser om personalen i consorzi di bonifica samt kooperativa cantine sociali). – Uppmaning att inkomma med synpunkter enligt artikel 88.2 i EG-fördraget	2
2004/C 48/03	Slutrapport från förhørsombudet i ärendet COMP/36.571 – Österrikiska banker (enligt artikel 15 i kommissionens beslut 2001/462/EG, EKSG av den 23 maj 2001 om kompetensområdet för förhørsombudet i vissa konkurrensförfaranden (EGT L 162, 19.6.2001, s. 21))	7
2004/C 48/04	Förhørsombudets slutrapport i ärendet COMP/38.170 – Reims II (i enlighet med artikel 15 i kommissionens beslut (2001/462/EG, EKSG) av den 23 maj 2001 om kompetensområdet för förhørsombudet i vissa konkurrensförfaranden (EGT L 162, 19.6.2001, s. 21)) ⁽¹⁾	8
2004/C 48/05	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.3376 – Dillinger Hüttenwerke/Saarstahl/Cokerie de Carling) – Ärendet kan komma att behandlas enligt förenklat förfarande ⁽¹⁾	9
2004/C 48/06	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.3372 – Carlsberg/Holsten) ⁽¹⁾	10
2004/C 48/07	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.3326 – LNM/PHS) ⁽¹⁾	11
2004/C 48/08	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.3210 – EDF/EDFT) ⁽¹⁾	11

SV

Informationsnummer

Innehållsförteckning (fortsättning)

Sida

II *Förberedande rättsakter*

.

III *Upplysningar*

Rådet

2004/C 48/09

Texter som är publicerade i *Europeiska unionens officiella tidning* C 48 E 12

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

23 februari 2004

(2004/C 48/01)

1 euro =

Valuta			Kurs	Valuta			Kurs
USD	US-dollar		1,2576	LVL	lettisk lats		0,669
JPY	japansk yen		136,12	MTL	maltesisk lira		0,4287
DKK	dansk krona		7,4513	PLN	polsk zloty		4,8854
GBP	pund sterling		0,6755	ROL	rumänsk leu	40 468	
SEK	svensk krona		9,1975	SIT	slovensk tolar		237,645
CHF	schweizisk franc		1,5786	SKK	slovakisk koruna		40,615
ISK	isländsk krona		86,71	TRL	turkisk lira	1 670 000	
NOK	norsk krona		8,783	AUD	australisk dollar		1,6272
BGN	bulgarisk lev		1,9503	CAD	kanadensisk dollar		1,6845
CYP	cypriotiskt pund		0,58586	HKD	Hongkongdollar		9,7792
CZK	tjeckisk koruna		32,605	NZD	nyzeeländsk dollar		1,8372
EEK	estnisk krona		15,6466	SGD	singaporiensk dollar		2,1303
HUF	ungersk forint		261,00	KRW	sydkoreansk won	1 483,72	
LTL	litauisk litas		3,4532	ZAR	sydafrikansk rand		8,4006

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

STATLIGT STÖD – ITALIEN**Stöd C 78/03 (ex NN 36/98, ex N 610/97)**

Artikel 6 (kooperativa cantine sociali) och artikel 4 (marknadsföring av sicilianska produkter) i den regionala lagen nr 27/1997 (Bestämmelser om påskyndande av förvaltningsinsatser för etablering av småföretag. Bestämmelser om marknadsföring av sicilianska produkter. Bestämmelser om personalen i consorzi di bonifica samt kooperativa cantine sociali).

Uppmaning att inkomma med synpunkter enligt artikel 88.2 i EG-fördraget

(2004/C 48/02)

Genom den skrivelse, daterad den 16 december 2003, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovan nämnda stöd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter på det stöd avseende vilket kommissionen inleder förfarandet. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för jordbruk
Direktorat H
Kontor: Loi 130 5-128
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 76 72.

Synpunkterna kommer att meddelas Italien. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

SAMMANFATTNING

Genom en skrivelse av den 2 september 1997, registrerad den 5 september 1997, anmälde Italiens ständiga representation artikel 6 i den regionala lagen nr 27 (1997) till kommissionen i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget. Utgående från tidigare skriftväxling, i vilken det inte kunde uteslutas att även artikel 4 (marknadsföring av sicilianska produkter) i den regionala lagen nr 27 (1997) kan omfatta statligt stöd, delgav kommissionen (i en skrivelse av den 10 juli 2003) Italien sitt beslut om föreläggande om att inkomma med upplysningar avseende artiklarna 6 och 4 i den regionala lagen nr 27/1997. Detta beslut hade kommissionen antagit den 9 juli 2003 (C(2003) 2054 slutlig), på grundval av artikel 10.3 i rådets förordning (EG) nr 659/1999. Kommissionen har hittills varken fått något svar på sitt föreläggande om att inkomma med upplysningar, eller någon begäran om förlängd tidsfrist för svaret.

Artikel 6 (kooperativa cantine sociali) syftar till ändring av det stöd som avses i artikel 33 och flera följande artiklar i den regionala lagen nr 86/1982, som kommissionen godkände inom ramen för stöd C 23/83 som stöd för att befria kooperativ från skulder som uppstått till följd av tidigare investeringar (kommissionens beslut 87/302/EEG av den 9 april 1986, EGT L 152, 12.6.1987). Enligt anmälan och den kompletterande information som tillhandahölls skulle den anmälda ändringen bland annat innebära en begränsad förlängning och anpassning av de lån som, enligt vad som beskrivs i föregående stycke, redan tidigare godkänts av kommissionen inom vissa gränser.

Framför allt gick ändringen ut på en ökning motsvarande 500 miljoner lire (ungefär 258 228 euro) i den budget som anslagits för åtgärden (som ursprungligen uppgick till 44 000 miljoner lire (ca 22 724 106 euro), som skulle betalas till IRCAS (Istituto Regionale per il Credito alla cooperazione – det regionala institutet för krediter till kooperativ), dvs. till den institution som gav de ursprungliga lånen.

Genom artikel 4 (Propaganda prodotti siciliani – marknadsföring av sicilianska produkter) ändras artikel 17 i den regionala lagen nr 14/1966, och det fastställs att "1. Marknadsföringskampanjer skall genomföras direkt av det regionala ministeriet eller genom institutet för utrikeshandel, eller genom specialiserade organ, eller genom konsortier som inrättats av Ente Fiera del Mediterraneo samt Ente Fiera di Messina eller av dessa organ och en eller flera handelskammare på grundval av de program som avses i artikel 15. Programmen kan gälla upp till tre år. 2. Med undantag av de konsortier som nämns ovan skall reglerna om anförtröende av offentliga myndigheters tjänster till tredje man gälla om programmets genomförande läggs ut på organ utanför den nationella eller regionala förvaltningen."

Efter första påseende och i detta skede tycks ovan nämnda åtgärder utgöra statligt stöd inom ramen för artikel 87.1 i fördraget. Stödet finansieras med regionala medel. Det gynnar jordbrukssektorn på Sicilien. I den mån de påverkar handeln mellan medlemsstaterna kommer åtgärderna därför sannolikt att snedvrider konkurrensen.

I det här skedet förefaller det inte möjligt att tillämpa de undantag som anges i punkterna 2 a–c och 3 a, b, d och e i artikel 87, dels på grund av hur stödet är utformat och dels på grund av att anmälan inte inriktas på de aspekterna. Det enda tänkbara undantaget i detta fall fastställs i artikel 87.3 c i fördraget, där det anges att stöd kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden om stödet befinns underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Bedömningen kommer därför att göras på den rättsliga grunden. Om detta undantag skall kunna tillämpas måste stödet uppfylla villkoren i den gällande lagstiftningen om statligt stöd, som redovisas nedan för var och en av de berörda åtgärderna.

När det gäller den anmälda ändring som ingår i artikel 6 i den regionala lagen nr 27/1997 noterar kommissionen att de italienska myndigheterna tydligt angivit att inga stöd skulle beviljas inom ramen för den lagen innan förfarandet enligt artikel 88.3 i fördraget hade slutförts. I detta skede kan kommissionen inte ta ställning till den anmälda ändringen av stödet enligt artikel 33 ff. i den regionala lagen nr 86/1982.

I syfte att uppnå målen för artikel 6 föreskrivs det emellertid i dess stycke 3 för år 1997 att en betalning på 500 miljoner lire (cirka 258 228 euro) skall göras till IRCAC (Istituto Regionale per il Credito alla cooperazione – det regionala institutet för kredit till kooperativ), dvs. till den institution som gav lånen. I sin begäran om upplysningar har kommissionen uppmanat de italienska myndigheterna att visa att inget indirekt stöd har betalats till berörda kreditinstitutioner. I den begäran om information som kommissionen antog den 9 juli 2003 uppmanades de italienska myndigheterna särskilt att ange huruvida den betalning till IRCAC som avses i artikel 6 redan hade genomförts (helt eller delvis), och i så fall att visa huruvida betalningen hade begränsats till det belopp som krävs för att tillfredsställa ansökningarna från de stödmottagare som intresserade sig för det ändrade systemet, eller om hela den summa som avses i artikel 6 hade betalats till IRCAC.

Till följd av den bristande informationen från de italienska myndigheterna misstänker kommissionen dessutom att den stödåtgärd som avses i artikel 6 i den regionala lagen nr 27/1997, om den verkligen har lett till utbetalning av ett visst belopp till IRCAC, kan utgöra ett indirekt driftsstöd till den berörda kreditinstitutionen.

När det gäller artikel 4 i den regionala lagen nr 27/1997 kan kommissionen till följd av avsaknaden av uppgifter från de italienska myndigheterna inte i detta skede fastställa huruvida artikeln föreskriver införande eller ändring av statligt stöd för marknadsföring av eller reklam för jordbruksprodukter i bilaga I.

Kommissionen tvivlar på att stöden är förenliga med den inre marknaden, eftersom de italienska myndigheterna trots kommissionens uppmaning inte har visat att den stödåtgärd som avses i artikel 4 uppfyller villkoren för statligt stöd för marknadsföring av eller reklam för jordbruksprodukter i bilaga I enligt nedan, eller några andra villkor för statligt stöd.

Om stöden ännu inte tilldelats måste deras förenlighet med den inre marknaden bedömas utgående från de regler som fastställs i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för marknadsföring av produkter som ingår i förteckningen i bilaga I till EG-fördraget och av vissa produkter som inte ingår i bilaga I (EGT C 252, 12.9.2001).

Med tanke på genomförandet av de reklam- och marknadsföringskampanjer och -program som avses i artikel 4 och för vilka det redogjorts ovan i beskrivningen av åtgärden betvivlar kommissionen dessutom att de statliga stödåtgärder som eventuellt ingår genomförs i överensstämmelse med EU:s regler om offentlig upphandling.

I ljuset av det ovan sagda och i enlighet med reglerna för statligt stöd, samt med tanke på bristen på upplysningar från de italienska myndigheterna betvivlar kommissionen i detta skede huruvida de betalningar till IRCAC som kan ha gjorts inom ramen för artikel 6 (kooperativ, cantine sociali) i den regionala lagen nr 27/1997 – förutsatt att IRCAC fortfarande innehar den betalningen och inte har vidarebefordrat den till de slutgiltiga stödmottagarna – och de reklamkampanjer som kan finansieras enligt artikel 4 (marknadsföring av sicilianska produkter) i den regionala lagen nr 27/1997, är förenliga med den inre marknaden. I detta skede tillåter dessa tvivel inte kommissionen att dra slutsatsen att dessa stödåtgärder kan undantas från det förbud som fastställs i artikel 87.1 i fördraget.

SKRIVELSE

"Con la presente la Commissione comunica all'Italia che, avendo esaminato le informazioni trasmesse dalle autorità italiane in merito alle misure d'aiuto di cui all'oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato CE.

1. Procedimento

1. Con lettera del 2 settembre 1997, protocollata il 5 september 1997, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea notificava alla Commissione l'articolo 6 della Legge regionale n. 27 del 1997 conformemente all'articolo 88, paragrafo 3 del trattato.
2. Con telex VI/41836 del 28 oktober 1997 i servizi della Commissione hanno invitatat de autoritat kompetenti a fornire chiarimenti in merito all'aiuto previsto dall'articolo 6 e alla Legge regionale n. 27 del 1997.
3. Con lettera del 19 gennaio 1998 le autoritat kompetenti hanno trasmesso complementi di informazione e comunicato che la legge era già entrata in vigore. La notifica è stata pertanto trasferita al registro degli aiuti non notificati, con il numero NN 36/98, come comunicato all'Italia con lettera SG(98) D/32328 del 3 aprile 1998. Le autoritat kompetenti hanno tuttavia anche chiaramente indicato che gli aiuti previsti dalla legge non sarebbero stati concessi prima della conclusione favorevole del procedimento ex articolo 88 del trattato.

4. Con telex VI/13937 del 31 maggio 2000 (anticipato nella versione inglese con telex VI/10442 del 14 aprile 2000) i servizi della Commissione hanno invitato le autorità competenti a fornire spiegazioni circa le disposizioni contenute nella Legge regionale n. 27/1997 e a trasmettere copia del testo della medesima.
5. Con lettera del 31 luglio 2002, protocollata il 5 agosto 2002, le autorità competenti hanno trasmesso complementi di informazione sull'articolo 5 della legge.
6. Con telex AGR 024 925 del 22 ottobre 2002 i servizi della Commissione hanno invitato le autorità competenti a fornire spiegazioni e chiarimenti sui complementi di informazione recentemente trasmessi e sulle misure contenute nella Legge regionale n. 27/1997. Nella stessa lettera i servizi della Commissione hanno prospettato alle autorità competenti, qualora le misure d'aiuto previste dall'articolo 6 della Legge regionale n. 27 del 1997 ed eventualmente da altre disposizioni della stessa legge non fossero ancora state attuate, e qualora le autorità competenti potessero assicurare che non erano e non sarebbero stati pagati aiuti nel quadro della suddetta legge, l'ipotesi di ritirare la notifica in esame.
7. Non avendo ricevuto risposta al telex di cui sopra, con telex AGR 30657 del 20 dicembre 2002 i servizi della Commissione hanno inviato alle autorità italiane un sollecito in cui le invitavano a presentare le informazioni richieste entro un mese precisando che, qualora entro tale data non fossero state ricevute risposte soddisfacenti a tutti i quesiti posti, i servizi della Commissione si riservavano il diritto di proporre alla Commissione di emettere un'ingiunzione di fornire informazioni a norma dell'articolo 10, paragrafo 3 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio ⁽¹⁾.
8. Con lettera del 10 luglio 2003 SG(2003) D/230470 la Commissione ha notificato all'Italia la propria decisione contenente un'ingiunzione di fornire informazioni per l'articolo 6 e l'articolo 4 della Legge regionale n. 27/1997, da essa adottata il 9 luglio 2003 [C(2003) 2054 def.] a norma dell'articolo 10, paragrafo 3 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio.
9. Con la stessa ingiunzione di fornire informazioni la Commissione aveva chiesto all'Italia di fornire, entro 20 giorni lavorativi dalla notifica della sua decisione, tutti i documenti, le informazioni e i dati necessari a permetterle di accertare se gli aiuti previsti dalla legge erano stati concessi e risultavano compatibili con il mercato comune. Oltre ad invitare l'Italia a fornire eventuali altre informazioni considerate utili per la valutazione delle misure di cui sopra, l'ingiunzione di fornire informazioni specificava una serie di informazioni che l'Italia era invitata a trasmettere.
10. I servizi della Commissione non hanno ricevuto né una risposta alla suddetta ingiunzione, né una richiesta di proroga della scadenza entro la quale doveva essere fornita la risposta.

⁽¹⁾ Regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, del 22 marzo 1999, recante modalità di applicazione dell'articolo 93 del trattato CE (GU L 83 del 27.3.1999).

2. Descrizione della misura d'aiuto

11. La notifica trasmessa dalle autorità italiane riguardava l'articolo 6 (Cooperative, cantine sociali) della Legge regionale n. 27/1997. Tuttavia le autorità competenti hanno inviato unitamente alla notifica il testo dell'intera legge e, sebbene fossero state sollecitate in tal senso, non hanno escluso che anche altre disposizioni in essa contenute potessero prevedere l'introduzione o la modifica di aiuti di Stato. Poiché pare che in particolare l'articolo 4 (propaganda di prodotti siciliani) potrebbe prevedere la modifica di misure d'aiuto di Stato in materia di pubblicità, anche tale disposizione viene descritta e valutata ai paragrafi seguenti ed è oggetto della presente decisione di avvio del procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato.

Articolo 6 (Cooperative, cantine sociali)

12. L'articolo 6 (Cooperative cantine sociali) è finalizzato a modificare gli aiuti previsti dagli articoli 33 e seguenti della Legge regionale n. 86/1982 ⁽²⁾, approvati dalla Commissione nel quadro dell'aiuto C 23/83, in quanto aiuti destinati a sollevare le cooperative dagli oneri finanziari risultanti da precedenti investimenti ⁽³⁾.
13. Secondo la notifica e i complementi di informazione successivamente trasmessi, la modifica notificata pare comportare, in particolare una breve proroga ed un adeguamento dei mutui che, come è stato indicato nel paragrafo precedente, erano stati in passato approvati dalla Commissione con determinate condizioni. A tal fine, la modifica prevedeva, in particolare, un aumento pari a 500 milioni di lire (circa 258 228 euro) nel bilancio stanziato a favore della misura (originariamente 44 000 milioni di lire = circa 22 724 106 euro) da pagarsi all'IRCAC (Istituto regionale per il credito alla cooperazione), ossia all'istituzione che aveva concesso i mutui iniziali.

Articolo 4 (Propaganda di prodotti siciliani)

14. L'articolo 4 (Propaganda di prodotti siciliani) modifica l'articolo 17 della Legge regionale n. 14/1966 e prevede quanto segue: «1) Le campagne pubblicitarie sono eseguite

⁽²⁾ Il testo dell'articolo 33 e seguenti della Legge regionale n. 86/1982 prevede, a favore delle cooperative beneficiarie, un contributo in conto capitale fino al 50 % delle passività onerose ammissibili risultanti dal bilancio del 1981, ed un prestito agevolato di quindici anni (con interesse del 10 %) per coprire il restante 50 % delle medesime passività onerose ammissibili.

⁽³⁾ La decisione 87/302/CEE della Commissione del 9 aprile 1986 [che modifica le decisioni 84/557/CEE, 84/562/CEE, 84/563/CEE e 85/11/CEE relative a leggi della Regione siciliana concernenti aiuti nazionali del settore agricolo giudicati incompatibili con il mercato comune (GU L 152 del 12.6.1987, pag. 25)] stabilisce quanto segue:

«All'articolo 1 della decisione 85/11/CEE, il testo del paragrafo 2 è sostituito dal testo seguente:

2. La parte degli aiuti risultanti dall'applicazione degli articoli da 33 a 39 della Legge di cui al paragrafo 1 (ossia Legge della Regione Sicilia n. 86 del 1982) — se destinati a coprire gli oneri finanziari determinati da investimenti antecedenti — e dall'applicazione degli articoli 18, 24 e 25 della stessa Legge che eccede:

a) il 75 % della spesa ammessa per i progetti che rientrano nel quadro dei programmi nazionali o regionali approvati dalla Commissione in applicazione del regolamento (CEE) n. 355/77, oppure

b) il 50 % della spesa ammessa per i progetti che non rientrano nel quadro di tali programmi è incompatibile con le disposizioni dell'articolo 92 del trattato CEE e non può pertanto essere concessa».

direttamente dall'Assessorato o attraverso l'Istituto per il commercio estero o attraverso organismi specializzati, o per mezzo di consorzi costituiti dall'Ente fiera del Mediterraneo e dall'Ente fiera di Messina o tra questi e una o più Camere di commercio della Regione sulla base dei programmi indicati al precedente articolo 15. Detti programmi possono avere carattere triennale. 2) Con l'esclusione dei consorzi di cui al comma precedente, qualora l'esecuzione dei programmi venga affidata ad organi estranei all'Amministrazione statale o regionale, dovrà provvedersi secondo la normativa prevista per l'affidamento dei servizi della pubblica amministrazione».

15. Malgrado le ripetute richieste dei servizi della Commissione e l'ingiunzione di fornire informazioni emessa dalla Commissione con la sua decisione del 9 luglio 2003, le autorità italiane non hanno trasmesso le informazioni che potrebbero aiutare la Commissione a valutare la compatibilità della modifica introdotta dall'articolo 6 con la normativa in materia di aiuti di Stato, nonché a dissipare il dubbio che anche l'articolo 4 possa prevedere aiuti di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato CE e, in tal caso, a valutare se tali aiuti possano essere considerati compatibili con il mercato comune. Non è inoltre chiaro se gli aiuti in questione sono già stati o no concessi.

3. Valutazione

i) Sussistenza dell'aiuto

16. A norma dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza.
17. Ad una prima analisi e in questa fase del procedimento, le misure in esame soddisfano le condizioni sopra delineate. Gli aiuti in questione sono versati attingendo a risorse regionali e favoriscono il settore agricolo in Sicilia. Nella misura in cui incidono sugli scambi tra Stati membri, le misure possono pertanto falsare la concorrenza ⁽⁴⁾.
18. Le misure incidono sugli scambi tra Stati membri in quanto gli scambi intracomunitari di prodotti agricoli sono considerevoli, come risulta dalla tabella ⁽⁵⁾ seguente nella quale figura il valore complessivo delle importazioni e delle esportazioni di prodotti agricoli tra l'Italia e l'UE nel corso del periodo 1996-2001 ⁽⁶⁾. Va tenuto presente che

tra le regioni italiane la Sicilia è un produttore significativo di prodotti agricoli.

	Tutta l'agricoltura	
	Milioni di ECU-EUR	Milioni di ECU-EUR
	Esportazioni	Importazioni
1996	9 191	14 525
1997	9 459	15 370
1998	9 997	15 645
1999	10 666	15 938
2000	10 939	16 804
2001	11 467	16 681

19. A questo punto del procedimento si ritiene pertanto che le misure di cui all'oggetto costituiscano aiuti di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato.

ii) Deroga

20. Il divieto di concessione di aiuti di Stato contenuto nell'articolo 87, paragrafo 1 è tuttavia soggetto ad eccezioni. I paragrafi 2 e 3 dell'articolo 87 prevedono deroghe al principio generale di incompatibilità dell'aiuto di Stato con il trattato CE. A questo punto del procedimento le deroghe di cui al paragrafo 2, lettere a), b) e c) e al paragrafo 3, lettere a), b), d) ed e) dell'articolo 87 non risultano applicabili in considerazione delle caratteristiche dell'aiuto e del fatto che la notifica non è destinata a soddisfare le condizioni di applicazione di tali deroghe.
21. L'unica deroga invocabile in questo caso è rappresentata dall'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), secondo il quale può essere considerato compatibile con il mercato comune l'aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di talune attività o di talune regioni economiche, sempreché non alteri le condizioni degli scambi in misura contraria al comune interesse. La valutazione della misura d'aiuto in questione sarà pertanto effettuata su questa base giuridica.
22. Affinché la deroga sia applicabile gli aiuti in questione devono soddisfare le condizioni della normativa in materia di aiuti di Stato, specificate ai paragrafi che seguono per ciascuna delle misure interessate.

Articolo 6 (Cooperative, cantine sociali)

23. Per quanto riguarda la modifica notificata di cui all'articolo 6 della Legge regionale n. 27/1997 la Commissione osserva che le autorità italiane hanno chiaramente indicato che gli aiuti previsti dalla legge non sarebbero stati concessi prima della conclusione favorevole del procedimento ex articolo 88 del trattato. A questo stadio la Commissione non prende posizione in merito alla notificata modifica degli aiuti previsti dall'articolo 33 e seguenti della legge regionale n. 86/1982.
24. Tuttavia, come sopra illustrato, per conseguire le finalità dell'articolo 6 il comma 3 del medesimo prevede per l'anno 1997 un versamento di 500 milioni di ITL (pari a 258 228 euro circa) a favore dell'IRCAC (Istituto regionale per il credito alla cooperazione), ossia dell'ente che ha concesso i mutui. Nella sua ingiunzione di fornire informazioni la Commissione ha invitato le autorità competenti

⁽⁴⁾ Secondo la giurisprudenza della Corte europea di giustizia, il miglioramento della posizione concorrenziale di un'impresa grazie ad un aiuto di Stato comporta generalmente una distorsione di concorrenza rispetto alle imprese concorrenti non beneficiarie di tale aiuto [Causa C-730/79 (1980) Racc. 2671, paragrafi 11 e 12].

⁽⁵⁾ Fonte: Eurostat.

⁽⁶⁾ Secondo una giurisprudenza costante della Corte, la condizione del pregiudizio per gli scambi è soddisfatta poiché l'impresa beneficiaria esercita un'attività economica oggetto di scambio tra Stati membri. Il fatto che negli scambi intracomunitari l'aiuto rafforza la posizione di detta impresa in rapporto alle sue concorrenti induce di per sé a ritenere che gli scambi siano stati pregiudicati. Per quanto riguarda gli aiuti di Stato nel settore agricolo è ormai giurisprudenza consolidata che, anche quando l'aiuto in questione è di importo complessivamente esiguo e si trova diviso tra un grande numero di imprenditori, esso incide comunque sugli scambi intracomunitari e sulla concorrenza [cfr. causa C-113/2000 (2002) Racc., 7601, paragrafi da 30 a 36 e da 54 a 56; Causa C-114/2000 (2002) Racc., 7657, paragrafi da 46 a 52 e da 68 a 69].

a dimostrare che non vi sono aiuti indiretti a beneficio dell'istituto di credito suddetto.

25. In particolare nell'ingiunzione di fornire informazioni del 9 luglio 2003 la Commissione ha invitato le autorità italiane a chiarire se il pagamento all'IRCAC previsto dall'articolo 6 era già stato (parzialmente o integralmente) effettuato e, qualora un pagamento all'IRCAC fosse stato effettuato, a spiegare se esso si era limitato all'importo necessario per rispondere alle domande dei beneficiari interessati alla modifica del regime di aiuti o se l'intera somma prevista dall'articolo 6 era stata accreditata all'IRCAC.
26. In assenza di risposta da parte delle autorità italiane la Commissione dubita anche che la misura d'aiuto prevista dall'articolo 6 della Legge regionale n. 27/1997, qualora si sia effettivamente tradotta nella concessione di un certo importo all'IRCAC, possa costituire un aiuto indiretto al funzionamento a favore dell'ente creditizio interessato.

Articolo 4 (Propaganda di prodotti siciliani)

27. In assenza di informazioni da parte delle autorità italiane, a questo punto del procedimento la Commissione ignora se l'articolo 4 della Legge regionale n. 27/1997 preveda l'introduzione o la modifica di aiuti di Stato per la promozione e/o la pubblicità dei prodotti agricoli dell'allegato I.
28. Inoltre la Commissione nutre dubbi circa la loro compatibilità con il mercato comune per le ragioni sotto enunciate.
29. In assenza di informazioni da parte delle autorità italiane, la Commissione ignora se gli aiuti da concedersi ai sensi dell'articolo 4 della legge siano compatibili con le norme attualmente applicabili a questi tipi di misure d'aiuto, ossia con le norme fissate negli Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato a favore della pubblicità dei prodotti di cui all'allegato I del trattato CE, nonché di determinati prodotti non compresi in detto allegato (7).
30. La Commissione dubita pertanto che, se e in quanto preveda aiuti di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato, la misura in esame possa soddisfare le norme in materia di aiuti di Stato a favore della promozione e/o della pubblicità dei prodotti dell'allegato I o qualsiasi altra norma in materia di aiuti di Stato, e che possa essere considerata compatibile con il mercato comune.
31. Date inoltre le modalità di attuazione dei programmi e delle campagne pubblicitarie e promozionali di cui all'articolo 4, che figurano nella descrizione della misura al paragrafo 14, la Commissione dubita che le misure di aiuto di Stato eventualmente ivi previste siano attuate conformemente alle norme comunitarie in materia di appalti pubblici. Per quanto riguarda in particolare la selezione diretta degli enti ed organismi incaricati delle campagne pubblicitarie, la Commissione dubita che sia stato o sia

concluso per iscritto un contratto a titolo oneroso fra l'autorità contraente e i prestatori di servizi prescelti e che in tale caso siano state o siano soddisfatte le rigorose condizioni fissate dalla sentenza Teckal (cfr. sentenza della Corte di giustizia del 18 novembre 1999, causa C-107/98, Teckal). Se tali condizioni non vengono soddisfatte la Commissione dubita che la selezione degli intermediari sia stata o sarà fatta conformemente alle regole fissate dalla direttiva 92/50/CEE, se applicabili, e, in ogni caso, in conformità dei principi del trattato CE, in particolare quelli di parità di trattamento e trasparenza, garantendo «un grado sufficiente di pubblicità» quale richiesto dalla Corte di giustizia (cfr. sentenza della Corte del 7 dicembre 2000, causa C-324/98, Teleaustria).

32. Alla luce della valutazione di cui sopra, vista la normativa applicabile agli aiuti di Stato e l'assenza di informazioni in provenienza dalle autorità italiane, in questa fase del procedimento la Commissione nutre dubbi circa la compatibilità con il mercato comune: del pagamento che può essere stato effettuato a favore dell'IRCAC ai sensi dell'articolo 6 (Cooperative, cantine sociali) della Legge regionale n. 27/1997 — supponendo che l'IRCAC trattenga il relativo importo senza trasferirlo ai beneficiari finali —; e delle campagne pubblicitarie che possono essere finanziate ai sensi dell'articolo 4 (propaganda di prodotti siciliani) della Legge regionale n. 27/1997.

iii) Conclusione

Alla luce delle osservazioni che precedono, nell'ambito della procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato CE, la Commissione invita l'Italia a presentare le proprie osservazioni e a fornire tutte le informazioni che possono contribuire a valutare l'aiuto in questione, in particolare tutte le informazioni già indicate dalla Commissione nella sua decisione di emettere un'ingiunzione di fornire informazioni adottata il 9 luglio 2003 [C(2003) 2054 def.], nel termine di un mese a decorrere dalla data della presente. La Commissione invita le autorità italiane a trasmettere immediatamente una copia della presente lettera ai beneficiari potenziali dell'aiuto.

La Commissione ricorda all'Italia che l'articolo 88, paragrafo 3 del trattato CE ha effetto sospensivo e richiama l'attenzione del governo italiano sull'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, a norma del quale essa può imporre allo Stato membro il recupero dal beneficiario di ogni aiuto indebitamente versato.

La Commissione avverte l'Italia che informerà i terzi interessati mediante pubblicazione della presente, unitamente ad un riassunto della medesima, nella Gazzetta ufficiale dell'Unione europea. I summenzionati terzi interessati sono invitati a presentare le proprie osservazioni entro un mese dalla data della pubblicazione.

(7) Cfr. punto 7.3 degli Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato a favore della pubblicità dei prodotti di cui all'allegato I del trattato nonché di determinati prodotti non compresi in detto allegato (GU C 252 del 12.9.2001).

Slutrapport från förhørsombudet i ärendet COMP/36.571 – Österrikiska banker**(enligt artikel 15 i kommissionens beslut 2001/462/EG, EKS av den 23 maj 2001 om kompetensområdet för förhørsombudet i vissa konkurrensförfaranden (EGT L 162, 19.6.2001, s. 21))**

(2004/C 48/03)

Utkastet till beslut ger anledning till följande synpunkter angående rätten att höras:

Ett meddelande om invändningar sändes till åtta österrikiska banker den 13 september 1999 (mottogs den 15 september 1999) angående deras deltagande i en påstådd kartell som omfattade en lång rad bankverksamheter (Lombardkartellen). Med anledning av en begäran från deras sida framflyttades tidsfristen för svaret från den 15 november till den 9 december 1999. Parterna svarade på meddelandet både skriftligen och muntligen vid en muntlig utfrågning som ägde rum den 18 och 19 januari 2000. Därefter sändes ett kompletterande meddelande om invändningar till parterna (samma åtta banker) den 22 november 2000 angående en påstådd hemlig samverkan gällande omräkningsavgifter. Parterna svarade ånyo skriftligen och muntligen vid en utfrågning som ägde rum den 27 februari 2001. Invändningarna i det kompletterande meddelandet har inte bibehållits i utkastet till beslut.

Efter det kompletterande meddelandet om invändningar begärde parterna full tillgång till de parallella akter som upprättats av kommissionen i fråga om misstänkta överträdelser av artikel 81 i EG-fördraget på andra medlemsstaters marknader för växling av valutor från euroområdet. Förhørsombudet drog slutsatsen att parterna redan hade fått tillgång till alla dokument från dessa parallella akter som objektivt sett var relaterade till invändningarna i det föreliggande ärendet. Denna fråga är hur som helst inte längre relevant för det aktuella beslutsutkastet eftersom de invändningar som ingick i det kompletterande meddelandet om invändningar inte bibehållits.

Parterna invände även mot ett expertyttrande som beställts av kommissionen för att bedöma en ekonomisk studie som bankerna själva lämnat in. Bankerna bestred giltigheten av resultaten i det beställda expertyttrandet eftersom författarna uppenbarligen inte disponerat över alla relevanta fakta i ärendet. Parterna begärde därför att expertyttrandet skulle avlägnas från akten och lämnas utan avseende i samband med föreliggande beslut. Parterna begärde även att de skulle beviljas en ytterligare (tredje) muntlig utfrågning i det fall deras första begäran inte beviljades. Förhørsombudet avvisade den första begäran på basis av att det låg kommissionen att bedöma innehållet i expertyttrandet. Det som var viktigt i detta sammanhang för parterna var att deras rätt att försvara sig garanterades, dvs. tillgången till studien i sig och möjligheten att lämna kommentarer om den. Förhørsombudet fastslog att någon muntlig utfrågning inte behövdes för detta. Parterna beviljades dock ytterligare information om expertyttrandet i enlighet med kommissionens meddelande om tillgång till handlingar. Det beställda expertyttrandet är hur som helst inte längre en relevant fråga i föreliggande ärende eftersom kommissionen inte använder sig av det i sitt utkast till beslut.

Under förfarandet beslöt kommissionen att godkänna Freiheitliche Partei Österreich ("FPÖ") som klagandepart i ärendet. Parterna motsatte sig att FPÖ skulle anses ha ett legitimt intresse i den mening som avses i artikel 3 i förordning nr 17. Den 27 mars 2001 skrev förhørsombudet till de banker som fortsatt motsatte sig detta och informerade dem om att FPÖ upprepat sin begäran om att få den icke-konfidentiella versionen av de två meddelandena om invändningar i detta ärende och att han ämnade bifalla dess begäran. En föreslagen icke-konfidentiell version av dokumenten bifogades. Efter ytterligare korrespondens mellan förhørsombudet och parterna i denna fråga till-sändes PSK och Erste den 9 augusti 2001 ett beslut enligt artikel 9.2 i kommissionens beslut av den 23 maj 2001 om kompetensområdet för förhørsombudet i vissa konkurrensförfaranden. I dessa beslut angav förhørsombudet att det inte låg honom att fatta beslut om ansökningar enligt artikel 3.2 i rådets förordning nr 17 från 1962, utan att det snarare var en uppgift för den konkurrensansvarige kommissionsledamoten på kommissionens vägnar. Beslutet att godkänna FPÖ som klagandepart i detta ärende hade fattats av Karel Van Miert, och därefter bekräftats av Mario Monti. Detta beslut var en förberedelse i det administrativa förfarandet och inte en åtgärd som kunde överklagas i sig. Beträffande den icke-konfidentiella versionen av meddelandena om invändningar avvisade förhørsombudet begäran om att radera namnen på bankerna på grundval av att detta inte utgjorde någon affärshemlighet. Uppgifter om bankernas nuvarande och framtida ekonomiska policy tillsammans med fysiska personers namn och funktioner skulle dock raderas.

Den 19 september 2001 lämnade PSK en ansökan till Första instansrätten om ett ogiltigförklarande av detta beslut tillsammans med en ansökan om uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet och att rätten skulle besluta om att kommissionen inte får överlämna de två meddelandena om invändningar till FPÖ. Den 20 december 2001 avvisade rättens ordförande denna begäran. Ordföranden menade att kraven på allvarlig och irreparabel skada och skyndsamhet inte påvisats av sökanden och att i avvägningen mellan de olika intressena beslöt han att gemenskapsintresset – att en tredje part som av kommissionen godkänts som klagandepart borde kunna lämna användbara kommentarer angående kommissionens invändningar – bör ha företräde framför sökandens intresse av att förhindra vidarebefordrandet av meddelandena om invändningar.

Efter beslutet från rättens ordförande sändes den icke-konfidentiella versionen av båda meddelandena om invändningar till FPÖ den 9 januari 2002 för att det skulle kunna ge uttryck för sina åsikter. Efter instruktion från förhørsombudet informerades FPÖ av den tjänstenhet som ansvarar för detta ärende inom GD Konkurrens att dokumenten uteslutande var avsedda för att sätta dem i stånd att utöva sin rätt att höras som klagandepart i detta ärende och inte för något annat ändamål, i synnerhet inte för att vidarebefordras till någon tredje part. De informerades därefter dessutom att dokumenten innehöll

kommissionens preliminära åsikter och att bankerna måste betraktas som oskyldiga innan kommissionen fattat sitt slutgiltiga beslut. Den 15 februari 2002 begärde FPÖ full tillgång till akten och en muntlig utfrågning. Begäran om tillgång till akten avvisades eftersom det inte fanns någon rättslig grund för detta. Dessutom avvisade förhørsombudet begäran om en muntlig utfrågning eftersom detta skulle resultera i fler förseningar i förfarandet och sannolikt inte skulle medföra något ytterligare av värde i ärendet. Förhørsombudet beklagade även att FPÖ gjort meddelandena om invändningar tillgängliga för allmänheten. Ett sådant agerande hade inte något att göra med FPÖ:s

rättigheter som klagandepart i kommissionens kartellförfarande i det aktuella ärendet.

Mot bakgrund av det ovan anförda drar jag slutsatsen att rätten att höras har respekterats i detta ärende. Utkastet till beslut behandlar endast invändningar som parterna haft tillfälle att bemöta.

Utfärdat i Bryssel den 27 maj 2002.

Karen WILLIAMS

Förhørsombudets slutrapport i ärendet COMP/38.170 – Reims II

(i enlighet med artikel 15 i kommissionens beslut (2001/462/EG, EKSG) av den 23 maj 2001 om kompetensområdet för förhørsombudet i vissa konkurrensförfaranden (EGT L 162, 19.6.2001, s. 21))

(2004/C 48/04)

(Text av betydelse för EES)

Den 18 juni 2001 gav sjutton offentliga postoperatörer in en förnyad anmälan till kommissionen avseende en omarbetad version av Reims II-avtalet. Den förnyade anmälan innehöll en begäran om att det undantag skulle förnyas som kommissionen beviljat genom beslut den 15 september 1999 till och med 31 december 2001.

Den 11 juli 2001 offentliggjorde kommissionen en sammanfattning av avtalet samt beredde intresserade parter möjlighet att kommentera detta. Kommissionen inledde därefter sin undersökning av det omarbetade avtalet. Möten hölls med de flesta berörda parter på bilateral såväl som multilateral nivå samt med ett antal intresserade tredje parter. Efter överläggningar med kommissionens tjänstemän omarbetade parterna avtalet ytterligare den 24 januari 2003 i syfte att komma tillrätta med de konkurrensproblem som kommissionens undersökning identifierat.

Den 23 april 2003 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande i enlighet med artikel 19.3 i förordning 17/62. I tillkännagivandet redogjorde kommissionen för avtalets huvuddrag samt tillkännagav att kommissionen ämnade ställa sig positiv till avtalet under förutsättning att vissa krav avseende tredje parters tillgång till Reims II-terminalavgifter tillgodosågs. Dessa krav hade diskuterats med parterna. Tredje parter bereddes tillfälle att lämna synpunkter till kommissionen.

Kommissionen mottog synpunkter från ett antal tredje parter. Dessa synpunkter delgavs parterna. Efter att kommissionens tjänstemän gjort sin bedömning, lades ytterligare ett krav till för att möjliggöra ett undantag. Detta krav diskuterades med de berörda parterna. Parterna informerades också om att dessa krav utgjorde ett villkor för att bevilja undantaget.

Beslutsutkastet beviljar undantag i enlighet med artikel 81.3 i EG-fördraget förutsatt att vissa villkor uppfylls. Undantagets längd har klart angivits.

Rätten att bli hörd har respekterats i detta ärende.

Bryssel den 30 september 2003.

Karen WILLIAMS

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende COMP/M.3376 – Dillinger Hüttenwerke/Saarstahl/Cokerie de Carling)****Ärendet kan komma att behandlas enligt förenklat förfarande**

(2004/C 48/05)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 16 februari 2004 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ⁽²⁾, genom vilken företaget ROGESA Roheisengesellschaft Saar mbH ("ROGESA", Tyskland) kontrollerat av Aktiengesellschaft der Dillinger Hüttenwerke ("DH", Tyskland) och Saarstahl AG ("SAG", Tyskland) förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, gemensam kontroll över Cokerie de Carling ("Carling", Frankrike) utav Houillères du Bassin de Lorraine, Frankrike, genom förvärv av tillgångar.

2. De berörda företagens affärsverksamheter är följande:

— DH: produktion av stål, framför allt quartoplåt

— SAG: produktion av långstålsprodukter

— ROGESA: produktion av råjärn

— Carling: produktion av koks.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att behandlas i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽³⁾.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (32-2) 296 43 01, 296 72 44 eller per post med referensnummer COMP/M.3376 – Dillinger Hüttenwerke/Saarstahl/Cokerie de Carling till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret Företagskoncentrationer och -fusioner
J-70
B-1049 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT C 217, 29.7.2000, s. 32.

Förhandsanmälan av en koncentration
(Ärende COMP/M.3372 – Carlsberg/Holsten)

(2004/C 48/06)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 16 februari 2004 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ⁽²⁾, genom vilken företaget Carlsberg Breweries A/S ("Carlsberg", Danmark) förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, fullständig kontroll över företaget Holsten-Brauerei AG ("Holsten", Tyskland) genom ett offentligt bud tillkännagivet den 20 januari 2004.

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

- Carlsberg: världsomfattande produktion, försäljning, marknadsföring och distribution av öl och läskedrycker.
- Holsten: produktion, försäljning, marknadsföring och distribution av öl, läskedrycker och mineralvattnen, i huvudsak i Tyskland.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (32-2) 296 43 01, 296 72 44 eller per post med referensnummer COMP/M.3372 – Carlsberg/Holsten till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret Företagskoncentrationer och -fusioner
J-70
B-1049 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.3326 – LNM/PHS)**

(2004/C 48/07)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 5 februari 2004 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på engelska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CEN-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 304M3326. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning.

För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR
2 rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tfn (352) 2929-42718
Fax (352) 2929-42709

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.3210 – EDF/EDFT)**

(2004/C 48/08)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 26 augusti 2003 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på franska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CFR-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 303M3210. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning.

För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR
2 rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tfn (352) 2929-42718
Fax (352) 2929-42709

III

(Upplysningar)

RÅDET

Texter som är publicerade i Europeiska unionens officiella tidning C 48 E

(2004/C 48/09)

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>**CELEX:** <http://europa.eu.int/celex>

Informationsnummer	Innehållsförteckning	Sida
Rådet		
2004/C 48 E/01	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 1/2004 av den 27 oktober 2003, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om livsmedelshygien	1
2004/C 48 E/02	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 2/2004 av den 27 oktober 2003, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung	23
2004/C 48 E/03	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 3/2004 av den 27 oktober 2003, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel	82
2004/C 48 E/04	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 4/2004 av den 27 oktober 2003, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om upphävande av vissa direktiv om livsmedelshygien och hygienkrav för tillverkning och utsläppande på marknaden av vissa produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel och om ändring av rådets direktiv 89/662/EEG och 92/118/EEG samt rådets beslut 95/408/EG	131